

til at forene sig med den eller dem, der i samme Hauge eller Jord, og derpaa i Sprenning eller efter Overeenskomst, holde Kos, i Forhold til, hvad de saaledes i Fællig besidde i Overeensstemmelse med, hvad forøvrigt foran er bestemt.

§ 26.

Den, der er berettiget til at holde Kos i en Hauge, skal, naar han ikke selv vil benytte denne Ret, kunne bortleie Rettigheden til en Anden for den Betaling, hvorom han med denne kan blive enig.

§ 27.

Derfom Nogen i en Hauge holder flere Kos, end han er berettiget til, skal saavel enhver af Haugens Medeiere eller Medbesiddere som enhver Eier eller Besidder i Nabohaugerne være berettiget til at påtale Saadant, og den Skyldige skal, foruden at idømmes en Mulkt af 10 Rd. til lige Deling mellem Anmelderen og vedkommende Distrikts Fattiggæsse, pålægges under en daglig Mulkt af 16 β. at bortstafte det ulovlig holdte Kos.

§ 28.

Den, som er berettiget til at holde Kos, skal have Ret til, naar hans Kos faaer Føl, at lade Føllet græsse med Moderen, indtil det er eet Aar gammelt, efter hvilken Tid Eiermanden med Hensyn til Føllet skal være undergivet de foran fastsatte Bestemmelser, medmindre Haugens Eiere og Brugere paa Grandestævne ved Kontrakt anderledes have bestemt.

§ 29.

Naar to eller flere Hauger grændse sammen, saa at det er vanskeligt at holde Kosene af den ene Hauge fra at løbe ind i en af de andre, kunne Haugernes Eiere (istedenfor at benytte den i § 31. nedenfor givne Bestemmelse) træffe Overeenskomst om Græsningen af de Kos, som de hver især ere berettigede til at holde, og bestemme, hvilket Vederlag Besidderne af den Hauge, hvorfra Kosene vansteligst kunne holdes, af den eller de andre Haugers Besiddere skal nyde.

Derfom de, der besidde over Halvdeelen af Marketallet i hver af de paagjældende Hauger,

blive enige om Indgaaelsen af en saadan Overeenskomst, skal denne være gjældende for samtlige de i Hagen lodtagne Eiere, og paa samtliges Bekostning thinglases.

§ 30.

Sysselmanden skal hvert Aar ved Grandestævne i hver Bygd affordre Bygdemændene Dplysning om, hvormange Kos der holdes i Bygdens forskjellige Hauger, og tilføre Saadant Politiprotokollen.

Enhver, der holder Kos i Hagen, kan da af Medeierne eller Medbesidderne i Hagen opfordres til at opgive, med hvad Berettigelse han holder Kosset. Vægrer den Vedkommende sig ved at angive sin Berettigelse, skal han, dersom Spørgsmaalet om hans Berettigelse bliver gjort til Gjenstand for Søgmaal, selv om han under dette beviser sin Berettigelse, dog idømmes Sagens Omkostninger samt den ved Forordningen af 11te August 1819 bestemte Mulkt for usdig Trætte.

§ 31.

Naar Nogens Kos gaae ind i en fremmed Hauge og der af dennes Eier antræffes, da skal sidstnævnte Hauges Eier, naar han tager Kosset og bringer det til dets Eier, være berettiget til af denne derfor at fordrø det dobbelte af den Betaling, som efter de gjældende Bestemmelser skal erlægges for en Skydstour af samme Vei-længde som den, han har at bringe Kosset. Optager han Kosset og bringer det til dets Eier tre Gange i Løbet af 4 Uger, skal han foruden ommeldte Godtgjørelse være berettiget til at fordrø af Kossets Eier et middelgodt Slagtelam eller sammes Værdt som Vederlag for det Aar for Kossets Græsning i hans Hauge.

§ 32.

Vil den, til hvem Kosset bringes, ikke betale den i foranstaaende § 31 fastsatte Godtgjørelse for Kossets Hjembringelse, kan Opbringeren føre Kosset til Sysselmanden og til ham aflevere samme. Stulde Omstændighederne ikke tillade at bringe Kosset til Sysselmanden, kan skriftlig Anmeldelse derom være gjældende, hvorefter Sysselmanden strax skal beordre det Nødvendige.